

Het gehele duidelijk getypeerde woningcomplex langs de Jan Gijzenkade en een aantal straten daarachter werd gebouwd in 1930 – 1932 naar het ontwerp van architect Jacques van Velsen. Opdrachtgever was de rooms-katholieke woningbouwvereniging “Sint Josef”. De woningen waren bestemd voor grote gezinnen. Voor de Stichting Geveltekens Vereniging Haerlem (SGVH) zijn vooral de voor bijna iedere woning vervaardigde heiligenbeeldje door beeldhouwer Mari Andriessen interessant. Deze beeldjes hebben geleid tot de bijnaam “*Heilige huisjes*”. De Haarlemse beeldhouwer Andriessen (1897 – 1979) was in die periode één van de vernieuwende kunstenaars op het gebied van kerkelijke/religieuze kunst.

Aan de voorgevel is een soort smalle gemetselde hoekige pilaar die wordt bekroond door een zandstenen beeldje van een heilige. De naam van de heilige is vermeld op de houten oversteklijst bij de ingang. De beeldjes zijn in 1981 gerestaureerd door beeldhouwer/kunstenaar Wilgenburg.



***Eemstraat 58 - Sint Petrus – attribuut: sleutels***

Simon Bar Jona, zoals Petrus oorspronkelijk genoemd werd, was een Joodse visser aan het Meer van Tiberias. Samen met Andreas, zijn broer volgde hij Jezus. Jezus besloot Simon dan Kefas te noemen, wat rots betekent.

Hij was een gewone man, met menselijke zwakheden zoals koppigheid en eigengereidheid, maar hij was ook vol enthousiasme en ijver voor de zaak van Jezus.

Toen Jezus werd opgehaald door de Romeinse soldaten verdedigde Petrus zijn meester en probeerde daarmee diens arrestatie te verhinderen. Hij nam een zwaard en hakte het oor af van Malchus, een slaaf van de hogepriester.

Na Jezus dood, verrijzenis en hemelvaart trad Petrus op als hoofd van de apostelen en trok naar Rome.

Tijdens de vervolgingen onder keizer Nero stierven veel christenen. Ook Petrus ontkwam daar niet aan en ging een marteldood tegemoet. Op zijn eigen verzoek werd hij ondersteboven gekruisigd, met het hoofd naar beneden, omdat hij niet op dezelfde manier als Jezus wilde sterven. Petrus vond zijn laatste rustplaats vlak bij het stadion van de Vaticaanse heuvel waar hij was gekruisigd.



***Eemstraat 60 - Sint Paulus – attribuut: geschriften***

Saul van Tarsus, de ons bekende Paulus, was een zoon van een Farizeeër en had zijn opleiding genoten bij Gamaliël. Hij bezat vermoedelijk het Romeinse staatsburgerschap. Daarnaast was hij een actieve vervolger van de eerste eeuwse christenen, door hen te laten opsluiten en in sommige gevallen te laten doden. Een voorbeeld hiervan wordt beschreven in de Bijbel, wanneer hij zijn goedkeuring geeft aan de dood van de Joodse christen Stafanus.

Hij bekeerde zich toen hij op weg naar Damascus om Jezus volgelingen te bestrijden een visioen kreeg waarin Jezus hem opriep om zich te bekeren. Volgens de overlevering werd Saul in de huiskapel van Ananias in Damascus gedoopt en nam hij daarbij de naam Paulus aan.

Paulus ondernam vervolgens diverse reizen door Klein Azië en Griekenland om het evangelie te verkondigen. In het jaar 60 zou Paulus bij het eiland Malta schipbreuk hebben geleden in wat nu St. Paul's Bay heet.

Toen Paulus naar Rome ging werd hij door Nero berecht en is daar onthoofd en begraven.



***Eemstraat 62 - Sint Andries – attribuut: Sint Andreaskruis***

Andreas werd geboren in Betsaida aan het meer van Gennezareth in Galilea. Net als zijn broer Petrus was hij visser van beroep.

Rond het jaar dertig na Chr. had hij zich aangesloten bij Johannes de Doper en werd na diens executie een apostel van Jezus, net als zijn broer Simon Petrus.

Volgens de overleveringen zou hij na Pinksteren het evangelie hebben verkondigd in o.a. Cappadocië, Griekenland en Thracië het huidige Bulgarije. Aan het eind van zijn leven zou Andreas de marteldood zijn gestorven. In Achaia aan een diagonaal kruis, het Andreaskruis, hij zou namelijk niet aan hetzelfde soort kruis hebben willen sterven als Jezus. Andreas zou begraven zijn in de Griekse stad Patras, waar hij nog steeds een bijzondere verering geniet.

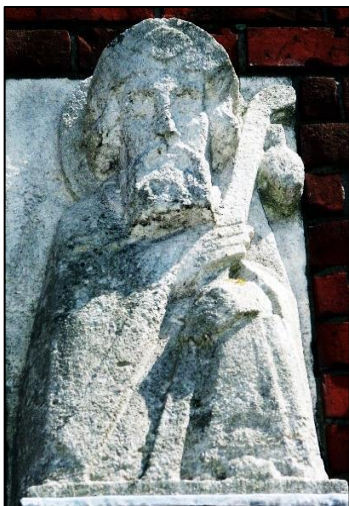


***Eemstraat 64 - Sint Thomas – attribuut: ganzenveer en boek***

De apostel Thomas, ook wel Judas Thomas Didymus genoemd, is één van de twaalf leerlingen van Jezus.

De uitdrukking “Ongelovige Thomas” komt van de gebeurtenis die wordt beschreven in Johannes waarbij Thomas zei niet te geloven dat Jezus was opgestaan uit de doden, totdat hij zijn vinger in Jezus wonden zou leggen.

Thomas zou het evangelie in India gepredikt hebben en zelfs de machtige koning van het boeddhistische Kushan Rijk hebben ontmoet. Hier is hij naar verluidt op 3 juli 72 ook overleden. Thomas stoffelijk overschot zou via Syrië en Griekenland in Italië zijn beland. Volgens de overleveringen rust zijn lichaam nog altijd in de Sint Thomas kathedraal.



***Eemstraat 66 - Sint Jacob – attribuut: Staf en een bedelnap (schelp)***

Jacobus was, samen met zijn broer Johannes, bij de eerste apostelen die door Jezus geroepen werden, na Petrus en Andreas.

Zebedeus en zijn zonen Jacobus en Johannes waren hun netten aan het herstellen aan het meer van Tiberias, toen Jezus daar voorbij kwam. Na eerst het broederpaar Petrus en Andreas geroepen te hebben, richtte Jezus zich vervolgens tot deze beide broers die prompt op de uitnodiging gingen.

Volgens de Handelingen van de Apostelen werd Jacobus in opdracht van koning Herodes Agrippa met het zwaard in 42 na Chr. vermoord. Volgens de legende zou het lijk na zijn onthoofding door twee van zijn volgelingen in een boot zijn gelegd. De boot zou zijn aangespoeld aan de kust van Galicië in Spanje. Aan de berg Libredón zou het stoffelijk overschot van Jacobus zijn begraven. Na de ontdekking van het graf in de 9<sup>e</sup> eeuw werd er een kerk bovenop gebouwd. De bedevaartplaats die toen ontstond kreeg de naam Santiago de Compostella

Bron: Archief SGVH (Drs. C.J.B.P. Frank & Drs. J.H.J. van Hest)

Jaarboek 2011 Historische Vereniging Haerlem – Nieuws over gevelstenen – Martin Busker

Documentatie W.J.H. de Ridder en Gert-Jan van der Wouden